

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 1. prosinca 2010.

Klauzurni samostani su oaze mira i nade

Draga braćo i sestre!

Ponovno se s velikom radošću prisjećam svoga apostolskog putovanja u Ujedinjeno Kraljevstvo na kojem sam boravio u rujnu ove godine. Engleska je domovina mnogih poznatih ličnosti koje svojim svjedočanstvom i naukom uljepšavaju povijest Crkve. Jedna od njih, koja se veoma časti i u Katoličkoj crkvi i u Anglikanskoj crkvi, je mističarka Julijana iz Norwicha, o kojoj vam elim ovoga jutra govoriti.

Podaci o njezinu ivotu kojima raspolaemo – a njih je vrlo malo – preuzeti su u prvom redu iz knjige u kojem je ta plemenita i pobona ena sabrala svoja viđenja, a nosi naslov Objave Boje ljubavi. Zna se tako da je ivjela negdje između 1342. i 1430., u teškim godinama bio za Crkvu, izmučenu raskolom do kojeg je došlo nakon papina povratka iz Avignonea u Rim, bilo za narod koji je trpio posljedice dugogodišnjeg rata između engleskog i francuskog kraljevstva. Bog, međutim, i u vremenima nevolje, ne prestaje davati osobe kao što je Julijana iz Norwicha, da ponovno pozove ljude na mir, ljubav i radost.

Kao što nam ona sama pripovijeda, u svibnju 1373., vjerojatno 13. dana toga mjeseca, iznenada ju je pogodila teška bolest koja ju je za svega tri dana dovela malne na rub smrti. Nakon što joj je svećenik, prišavši njezinoj bolesničkoj postelji, pokazao raspelo, Julijana ne samo da je odmah ozdravila, već je primila onih šesnaest objava koje je kasnije dala zapisati i koje je tumačila u

svojoj, već spomenutoj knjizi Objave Boje ljubavi. Upravo je Gospodin bio taj koji joj je, petnaest godina nakon čudesnih događanja, otkrio smisao tih viđenjâ: "Ti bi htjela znati što je tvoj Gospodin time kanio i spoznati smisao te objave? Znaj dobro: ljubav je ono što je on imao naumu. Tko ti je objavljuje? Ljubav. Zašto ti je objavljuje? Zbog ljubavi... Tako ćeš naučiti da naš Gospodin znači ljubav" (JULIJANA IZ NORWICHA, *Il libro delle rivelazioni*, pog. 86, Milano 1997., str. 320).

Nadahnutu Bojom ljubavlju, Julijana je donijela radikalnu odluku. Poput drevnih anahoretâ, odlučila je ivjeti u jednoj sobici, smještenoj u blizini crkve Svetog Julijana, u gradu Norwichu, koji je u njezino doba bio vano gradsko središte, u blizini Londona. Moda je preuzela ime upravo od toga sveca kojem je bila posvećena crkva blizu koje je ivjela dugi niz godina, sve do svoje smrti. Mogla bi nas iznenaditi pa čak i zbuniti ta njezina odluka da ivi "zatvorena", kao što se govorilo u njezino vrijeme. No nije bila jedina koja se odlučila na to: u tim stoljećima veliki broj ena se odlučio za takav način ivota, prihvaćajući pravila koja su sastavljena upravo za njih, poput onoga kojeg je sastavio sveti Aelred iz Rievaulxa. Pustinjakinje ili "zatvorenice" u svojoj su se ćeliji posvećivale molitvi, razmatranju i studiju. Na taj su način sazrijevale i postajale iznimno duhovne osobe, zbog čega ih je narod veoma štovao. Pobono su im se utjecali muškarci i ene svih ivotnih dobi i stalea obraćajući im se za savjet i utjehu.

Znamo da su i Julijani ljudi često dolazili, kao što to svjedoči autobiografija druge gorljive kršćanke njezina vremena, Margery Kempe, koja je posjetila Norwich 1413. da primi sugestije za svoj duhovni ivot. Eto zašto je Julijana još za ivota prozvana, kao što je to zapisano na nadgrobnom spomeniku gdje se čuvaju njezini posmrtni ostaci, "Majka Julijana".

Postala je majkom za mnoge ljude. Muškarci i ene koji se povlače u osamu zato da ive u društvu s Bogom, upravo zbog te svoje odluke, stječu veliki osjećaj samilosti prema bolima i slabostima ljudi. Te Boje prijateljice i prijatelji imaju neku mudrost koju svijet, od kojeg su se udaljili, ne posjeduje i ljubavno je dijele s onima koji pokucaju na njihova vrata. S divljenjem i zahvalnošću misli, dakle, na enske i muške klauzurne samostane koji su, danas više no ikada prije, oaze mira i nade, dragocjeno blago za čitavu Crkvu, osobito zato jer podsjećaju na to da Bog mora biti na prvome mjestu kao i na vanost stalne i intenzivne molitve u vjernikovu ivotu.

Upravo je u samoći ispunjenoj Bogom Julijana iz Norwicha sastavila Objave Boje ljubavi. Do nas su došle dvije redakcije te knjige, jedna kraća, vjerojatno starija, i druga dua. Ta knjiga sadri poruku optimizma utemeljenu na sigurnosti da nas Bog ljubi i da nas štiti njegova providnost. U njoj čitamo ove divne riječi: "Vidjeh s potpunom sigurnošću... da nas je Bog ljubio i prije nego nas je stvorio, i to takvom ljubavlju koja se nije nikada smanjila i neće nikada prestati. U toj ljubavi On je sve stvorio, u toj ljubavi On je sve izvodio tako da sve bude korisno za nas, u toj ljubavi naš će ivot biti vječan... U toj ljubavi mi imamo svoj početak i sve ćemo to vidjeti u vječnom Bogu" (*Il libro delle rivelazioni*, pog. 86, str. 320).

Tema Boje ljubavi često se ponavlja u viđenjima Julijane iz Norwicha koja se tu ljubav, s određenom smjelošću, ne ustručava usporediti i s majčinskom ljubavlju. To je jedna od

najkarakterističnijih poruka njezine mistične teologije. Njenost, brinost i milina Boje dobrote prema nama su tako veliki da, nama putnicima na zemlji, dozivaju u svijet ljubav koju majka osjeća prema svojoj djeci. I biblijski proroci su ponekad koristili taj jezik koji doziva u svijest njenost, snagu i potpunost Boje ljubavi, koja se očituje u stvaranju i u čitavoj povijesti spasenja i ima svoj vrhunac u Sinovu utjelovljenju. Bog, ipak, nadilazi uvijek svaku ljudsku ljubav, kao što kae prorok Izaija: "Moe li ena zaboravit' svoje dojenče, ne imat' sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću" (Iz 49, 15). Julijana iz Norwicha je shvatila središnju poruku za duhovni ivot: Bog je ljubav i samo kada se potpuno otvorimo toj ljubavi i pustimo da ona postane jedina vodilja u našem ivotu, sve biva preobraeno, nalazimo pravi mir i pravu radost i postajemo sposobni širiti je oko sebe.

elim istaknuti još nešto. Katekizam Katoličke Crkve prenosi riječi Julijane iz Norwicha kada izlae stav katoličke vjere o pitanju koje ne prestaje predstavljati izazov za sve vjernike (usp. br. 304-314). Ako je Bog najviše dobro i mudrost, zašto onda postoji zlo i zašto nevini trpe? I sveci su si postavljali to pitanje. Prosvijetljeni vjerom, oni nam daju odgovor koji bude u našem srcu pouzdanje i nadu: u tajanstvenim naumima providnosti, Bog također iz zla zna izvući veće dobro kao što je pisala Julijana iz Norwicha: "Naučih od Boje milosti da sam morala ostati stamena u vjeri i da sam morala čvrsto i nepokolebljivo vjerovati da će sve dobro svršiti..." (Il libro delle rivelazioni, pog. 32, str. 173).

Dà, draga braćo i sestre, Boja su obećanja uvijek veća od naših očekivanja. Ako predamo Bogu, njegovoj neizmjerljivoj ljubavi, najčišće i najdublje elje našega srca, nećemo se nikada razočarati. "Sve će biti dobro", "sve će biti za dobro": to je završna poruka koju nam Julijana iz Norwicha prenosi i koju vam i ja danas upućujem. Hvala!

Papin pozdrav hrvatskim hodočasniciima na hrvatskom:

Od srca pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a osobito vjernike iz upe Svetog Jakova iz Međugorja! Vaše hodočašće u Rim je dio puta pripreve za Gospodinov dolazak. Stoga, u nadi budite blagovjesnici Boje ljubavi u vašem narodu. Hvaljen Isus i Marija!